

Jana Frýbertová: České jméno v mluvnicích pro cizince

Katedra českého jazyka a literatury

Fakulta pedagogická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

bakalářské práce
posudek vedoucího

J. Frýbertová se v bakalářské práci zabývá důležitou problematikou ve výuce jinojazyčných mluvčích, a sice způsobem a kvalitou popisu a lingvodidaktické prezentace jména v mluvnicích určených cizincům na straně jedné a rodilým mluvčím na straně druhé. Nad rámec zadání kolegyně Frýbertová připojuje i dílčí pohled na zpracování vybraných problémů v učebnicích češtiny pro cizince. Konstatuji však, že obtížnosti a závažnosti tématu neodpovídá vždy úroveň zpracování dané BP.

Přehlednosti bakalářské práce by prospěla větší autorčina konkrétnost – v úvodu by mělo být jasně vymezeno, na co (např. na otázku popisu konkurence nimonativu a instrumentálu, na konkurenci koncovek 1. pádu plurálu životných maskulin aj.) se v práci zaměřujete a z jakého důvodu. Srov. i formulaci (s. 1) „*Praktická část se bude skládat z několika kapitol.*“ Totéž se týká zkoumání tří dílčích otázek v učebnicích (s. 35) i některých formulací v závěru (např. s. 50 ... *ověřili jsme, jak jsou získané poznatky zapojeny do výkladu v praxi*). Problém vidím i v tom, že v zadání BP se hovoří o substantivech a adjektivech, v práci samotné se objevuje i pojednání o zvrtném přivlastňovacím zájmenu *svůj*.

Nedostatky předložené studie vidím v nevyvážené pozornosti a prostoru věnovanému některým významným otázkám (o metodě gramaticko-překladové autorka pojednává na s. 2-5, zatímco metodě přímé a audioorální věnuje zhruba polovinu normostrany, pečlivěji by měla být zpracována pasáž o pomnožných jménech aj.), v zavádějícím názvu některých kapitol (viz 1. kapitolu), v četných neobratných vyjádřeních (s. 3 *Mluvnice latiny se tak nadále rozšiřovala, a stávala ještě více komplikovanou, což mělo za následek to, že se stala cílem sama o sobě* aj.), v unáhlených a nepodložených soudech, nepřesnostech (s. 9 ... *každá z vyučovacích metod upřednostňovala jinou řečovou dovednost*; pádový synkretismus – s. 19 – platí pouze pro substantiva, nikoliv pro adjektiva apod.). Rušivě působí nestejně pořadí hodnocených učebních materiálů (s. 35n.), místy povrchní rozbor pramenů i nedůsledné užívání tučného písma. Pořadí strany 35 a 36 je v BP obrácené.

Na s. 46n. uvádíte některá rozumná doporučení a přínosné postřehy, ne vždy však mají oporu v předloženém textu a provedeném výzkumu. Při hodnocení dané BP je nutno brát jako polehčující okolnost chybějící autorčiny zkušenosti s praktickou výukou zahraničních bohemistů.

Uvítal bych, kdyby se autorka mohla při obhajobě vyjádřit i k této otázce: v čem spočívá zásadní rozdíl mezi zpracováním gramatických kategorií a jevů (týkajících se jména) v mluvnicích češtiny pro mluvčí rodilé a nerodilé?

Předloženou bakalářskou práci doporučuji i přes naznačené výtky k obhajobě a snahu J. Frýbertové o splnění zadaného úkolu hodnotím jako dobrou. Výsledná známka se bude odvíjet i od průběhu obhajoby předložené bakalářské práce.

V Plzni dne 15.7.2015

doc. PhDr. Milan Hrdlička, CSc.
KČJ FPE ZČU